

Иосифъ Ковачевъ.

Всъко трудолюбиво и прилъжно дъте въ днешно връме у настъ може да се научи да чете и да пише за едно кратко връме. Но не така лесно и скоро е могло дъте да се научи и прѣди двадесетъ години. Тогава дѣцата сѫ ходили по двѣ, по три години на училище, испокожвали сѫ по нѣколко книги, и пакъ не сѫ можели да се научатъ да си написватъ името свѣстно, нито да четатъ право и чисто. Толкова бавно вървѣло учението прѣди двадесетъ години, защото нѣмало добри книги за учение и нѣмало добри наредби въ училищата. Тогава трѣбвало учени хора, които да наредятъ български училища, да напишатъ добри книги и да укажатъ начинъ, по който по-лесно и за по-скоро да могатъ дѣцата да се научватъ да четатъ и да пишатъ по български. Такъвъ човѣкъ е учителя господинъ Иосифъ Ковачевъ, ликътъ на когото виждате на отсрѣщната страница.

Г-нъ Иосифъ Ковачевъ е роденъ въ градъ Щипъ (Македония). Отъ малъкъ той билъ много послушенъ на родителите си и много обичалъ науката. Въ училище твърдѣ прилъжно изучавъ уроците си, а за всичко, което не разбиралъ, той распитвалъ учителите си. Слѣдъ свършване на училището той станжалъ деста ученъ човѣкъ и почналъ да учителствува. Сега той видѣлъ, че трѣбватъ по-добри наредби въ училищата, за да могатъ дѣцата по-лесно да се учятъ.